

Bona tarda, buenas tardes, boa tarde. Benvinguts, benvingudes.

Permetin que saludi i agraeixi molt la presència i la disposició a participar en aquesta taula al President Jordi Pujol, al President José María Figueres i al Regidor de Presidència de l' Ajuntament de Barcelona, Jordi Martí.

Saludar i agrair també la presència d'autoritats, amics del cos Consular iberoamericà –permetin que esmenti en especial al Cònsul de Costa Rica- membres dels patronat de la Casa Amèrica i amics de la Casa.

I una salutació, plena d'agraïment també, pel mestre xilè de la guitarra, Eulogio Dávalos, que en acabar les intervencions dels nostres convidats ens obsequiarà amb tres peces molt conegudes per cloure aquesta activitat.

S'acaba l'any 2011 i anem ja tancant les activitats dedicades al Centenari del naixement d'aquella Casa de Amèrica de Barcelona. El passat 4 d'abril, el President de la Generalitat, Artur Mas, inaugurava l'exposició *Cent Veus, Un Centenari*. Una exposició que encara poden avui veure a la nostra seu. Demà, amb el Conseller de Cultura de la Generalitat, presentarem en públic el llibre que recull les veus, les paraules, les opinions de cent protagonistes de la vida quotidiana d'aquesta Casa des de l' any 2006, quan es va convertir en Fundació integrant i conformant al seu patronat l'Institut Català de Cooperació Iberoamericana (ICCI) amb les institucions Generalitat de Catalunya, Ministeri d' Exteriors i Cooperació d'Espanya (per mitjà de l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional al Desenvolupament, l'AECID) així com la incorporació de l'Ajuntament de Barcelona, que aprovava la seva entrada al patronat per unanimitat dels grups municipals representats al Consistori barceloní.

La Casa Amèrica Catalunya és una Fundació hereva de diversos projectes centenaris que han nodrit Catalunya d'informació i cooperació amb Iberoamèrica a partir de la pèrdua de les darreres colònies espanyoles, a finals del segle XIX, el 1898: Cuba, Puerto Rico i Filipines.

En octubre de 1900, se celebra en Madrid el Primer Congreso Social y Económico Hispanoamericano. Más de 2.500 asociaciones de toda España, con el apoyo de personalidades de ambos lados del Atlántico, se adhieren a la iniciativa regeneracionista con la intención de definir las nuevas relaciones que deberá mantener una metrópolis que ha dejado de tener colonias. América Latina mantiene el atractivo para los emprendedores catalanes; empresarios e intelectuales que a partir de ahora se disponen a establecer un diálogo de igual a igual, de tu a tu. Barcelona había crecido, se había transformado en una ciudad que acogía campesinos atraídos por la industria textil. Una ciudad cosmopolita retratada con maestría por Narcís Oller, en su obra *La fiebre del oro*. El puerto barcelonés se había convertido en eje esencial de las exportaciones y el tráfico marítimo con América empezaba a ser muy fluido.

La Casa Amèrica de Barcelona es fruit de la fusió de diverses societats americanistes fundades a Barcelona en el decurs del segle XX, entre les que cal destacar la Sociedad Libre de Estudios Americanistas, fundada el 1910; la Casa de Amèrica de Barcelona, inaugurada el 2 d'abril del 1911 per empresaris i intel·lectuals, amb seu social al Passatge Méndez Vigo de Barcelona; l'Institut d'Economia Americana el 1920; el Instituto de Estudios Hispánicos (IEH) creat sota la dictadura franquista el 1948 i finalment l'Institut Català de Cooperació Iberoamericana (ICCI), a partir del 1979.

Aquella Casa de América de Barcelona, també anomenada des del 1927 Casa de América de Barcelona - Instituto de Economía Americana, va ser una entitat de gran prestigi a Catalunya, a Espanya a Europa i a l' Amèrica Llatina, participant també en l'àmbit internacional amb les Cambres de Comerç. Va ser la primera Casa Amèrica d' Europa i va concedir als seus nombrosos socis i als seus delegats a Amèrica un diploma al·legòric del vincle iberoamericà entre Catalunya i Iberoamèrica, que va rebre el suport explícit del President de la Generalitat de Catalunya, Francesc Macià.

Després de la Guerra Civil, els ideals americanistes de la Casa es van anar esvaïnt per l'acció de les autoritats de la dictadura. Exiliats a l' Argentina alguns dels prohoms de la Casa, com Francesc Cambó i Rafael Vehils, va perdre força en bona part per la importància que va assumir l'Instituto de Estudios Hispánicos (IEHB), fent coincidir la seva inauguració amb les celebracions del 12 d'octubre de 1949.

El 1968 va passar a anomenar-se Instituto Catalán de Cultura Hispánica fins que, el 1979, es va optar per la denominació d'Institut Català de Cooperació Iberoamericana (ICCI). El 1980, tot i que sense perdre la seva personalitat jurídica, la Casa de América de Barcelona es va domiciliar a la seu de l' ICCI.

Amb la recuperació de les llibertats, de la Generalitat de Catalunya com a màxima institució d'autogovern, l'ICCI va coordinar el 1980 la primera exposició itinerant en què es donava a conèixer la realitat de Catalunya a l' Amèrica Llatina i va organitzar també la Primera Trobada de Casals Catalans. El President Jordi Pujol va participar en algunes d'aquelles activitats de l' Institut.

L'edició de llibres amb un segell editorial propi, KM 13.774 - la distància màxima existent entre Catalunya i Amèrica Llatina, entre Port Lligat i l'Illa de Pasqua - la promoció de seminaris, conferències i jornades de debat, la realització de cicles temàtics de cinema llatinoamericà i el suport a nombrosos projectes sorgits de les associacions, dels col·lectius dels diferents països llatinoamericans radicats a Catalunya i les universitats de Catalunya, són algunes de les tasques on més s'ha deixat sentir la seva implantació i creixement en aquests anys.

La recepció i acollida dels becaris llatinoamericans de l'AECID, més de 250 anuals, és una de les tasques significatives que fa la Casa. També amb els 80 becaris de la Fundación Carolina.

El 2006, l'Institut Català de Cooperació Iberoamericana (ICCI) es va integrar a la nova Fundació Casa Amèrica Catalunya, configurant un patronat al que se sumava també, com a nou patró, l'Ajuntament de Barcelona, després que el plenari municipal aprovés per unanimitat dels grups polítics la seva presència a la naixent Fundació. La Generalitat de Catalunya i el Ministeri d'Exteriors i Cooperació, per mitjà de l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional al Desenvolupament (AECID), són les altres dues institucions presents al patronat. Recuperàvem així el nom original de l'entitat, facilitant al mateix temps la identificació nítida amb l'americanisme.

La presidència de la Fundació és rotatòria per períodes de dos anys complets entre els tres patrons institucionals. El director general respon de la seva gestió davant el Patronat, integrat per un total de vint patrons; i en la seva reunió plenària del passat 20 d'octubre, va decidir renovar el contracte laboral del director, un servidor, per un període de dos anys més, fins el gener del 2014.

La Fundació Casa Amèrica Catalunya és avui un pont de diàleg, d'intercanvi cultural entre les societats de l'Amèrica Llatina i la societat catalana, i també un instrument de col·laboració útil entre institucions, col·lectius de diferents països llatinoamericans residents a Catalunya, universitats, representats consulars, estudiants, professionals i totes aquelles persones interessades en la cultura d'un continent ple de potencialitats i carregat d'esperança en el futur.

Moltes de les exposicions produïdes des de la Casa Amèrica Catalunya es poden avui veure per diferents països europeus, per l'Amèrica Llatina i fins i tot, en un cas concret, per Àsia. Algunes d'aquestes exposicions han estat inaugurades per caps d'Estat, presidents, ministres, alcaldes...

La Fundació col·labora decididament amb representacions consulars iberoamericanes acreditades a Catalunya en la realització de projectes culturals conjunts.

Enguany, hem rebut la Creu de Sant Jordi de mans del President de la Generalitat. També el plenari de l'Ajuntament de Barcelona va aprovar per unanimitat dels grups municipals una resolució de reconeixement a la feina feta per la Casa Amèrica, amb motiu del seu Centenari.

Hem crescut, afortunadament, i això ens omple d'energia, ens dóna vitalitat per seguir endavant i resistir malgrat les moltes dificultats que apunten les previsions pel 2012. Avui, aquesta Casa, és un centre cultural que atrau l'atenció de molta gent, afortunadament. I que se'ns queda, també afortunadament, petita, davant la resposta que tenen les nostres activitats. No és una mala notícia. És una molt bona notícia.

Mirin, permetin per acabar una experiència viscuda molt recent, fa deu dies, a la Fira Internacional del Llibre de Guadalajara, a Mèxic, la mateixa on Catalunya va ser país convidat uns anys enrera. La Fira més important, juntament amb la de Frankfurt, i que complia ja 25 anys. La trobada editorial, d'autors i d'editors més important del món en llengua castellana.

Casa Amèrica Catalunya va ser convidada amb motiu del Centenari i se'ns va convidar a aportar fins a tres activitats pròpies, organitzades per nosaltres. Van participar-hi en nom de la Casa: Juan Gelman, escriptor i poeta argentí resident a Mèxic, Premi Cervantes de Literatura, entre molts d'altres premis literaris; Laura Restrepo, reconeguda escriptora colombiana amb obres traduïdes a nombrosos idiomes; i Santiago Roncagliolo, excel·lent escriptor d'origen peruà resident a Barcelona des de fa anys, amb dues criatures nascudes aquí. Tres generacions diferents d'escriptors reconeguts representant la Casa Amèrica Catalunya a la FIL.

I l'agradable notícia és poder comprovar com aquest racó, aquest entresòl, és conegut i reconegut en un àmbit, en aquest cas el literari, al qual li hem dedicat -és veritat- un enorme esforç.

Vull agrair-los la seva confiança, la confiança en l'equip de professionals que dia a dia fan possible aquesta aventura que suposa transmetre cultures, transmetre coneixements.

Vull ara cedir la paraula al Regidor de Presidència de l'Ajuntament de Barcelona, Senyor Jordi Martí, reiterant el nostre agraïment a tots tres convidats d'aquest vespre.

Moltes gràcies. Muchas gracias. Moito obrigado.